

i Kongeriget Intet havde; jeg veed ikke, om jeg saaledes har opfattet det rigtig.

Schovelin: Nej, det var ikke saaledes; jeg sagde, at samtlige Officerer i Hertugdømmerne havde et meget betydeligt Cantonnementstillæg, hvorimod i Kongeriget kun Secondlieutenanterne og de gifte Premierlieutenanter faae et Dyrtidstillæg.

Krigsministeren: Ja, det er sandt, at Officererne i Hertugdømmerne have et saadant Tillæg, fordi det der er anseet uundgaaelig nødvendigt, og at det her i Kongeriget vilde være overmaade gavnligt ja næsten nødvendigt at tilstaae dem et lignende, deri skal jeg være fuldkommen enig med den ærede Rigsdagsmand, men det har ikke staaet i Krigsministerens Magt at bevirke Saadant. Krigsministeren havde navnlig meget ønsket at forskaffe Secondlieutenantclassen et Tillæg, fordi denne Klasse er saa slet aflagt, at det grænseser til en Umulighed for den at subsistere. Krigsministerens Ønske havde været at bevirke et Tillæg for dem, der staae paa ældst Secondlieutenantstage, af 30 Rbd. om Aaret, og for dem, der staae paa yngst Gage, af 60 Rbd. om Aaret, hvorved de Alle vilde være blevne satte paa en Gage af 300 Rbd., som Krigsministeren anseer for det absolut Nødvendige. Det er imidlertid ikke lykkedes Krigsministeren at gjøre denne Ansøelse gjældende; men der er blevet svaret dertil, at der vilde blive tilstaaet et almindeligt Dyrtidstillæg for alle dem, der havde 500 Rbd. i Gage og derunder, og altsaa vilde Secondlieutenanterne blive derunder indbefattede; ved de Forandringer, som Lovforslaget om denne Sag har lidt i Rigsdagen, er imidlertid det Tillæg, som er tiltænkt denne Klasse af Embedsmænd, blevet nedsat fra 25 pCt. af de første 300 Rbd. til 10 pCt.; men deri har Krigsministeren ingen Andeel.

Jeg kommer tilbage til det under Nr. 32 stillede Vædringsforslag, som gaaer ud paa, at der til Besparelse for Finantserne skal permitteres et saa stort Antal Soldater, at der derved kan indvindes 200,000 Rbd., hvilket efter en løs Calculé vil svare til et Antal af 1,400 Mand. Dette Forslag gaaer ud fra den Forudsætning, at der holdes flere Folk til

Tjeneste end absolut nødvendigt; men jeg troer, dette beroer paa en Bildfarelse. Jeg har efterseet Armeens Styrkellister for de 3 Aar 1837, 38 og 39, der være byde Fredsaar, og der holdtes dengang til Tjeneste om Vinteren — den Tid om Aaret, hvor Styrken er mindst — af Menige 8,386 Mand; men for Liden holdes der til Tjeneste 10,255 Mand, deri iberegnet 1000 Trainkudste; der holdes altsaa under de nuværende Forhold en Styrke til Tjeneste, der er 1,869 Mand større end den var for 14—16 Aar siden. Trække vi nu fra disse 1,869 Mand Ingenieurcorpsets Tropper, 140 Mand, som er en ny Institution, der har den Bestemmelse at uddanne sig for den særegne Tjeneste, som er tiltænkt dette Baaben, og som ikke hører ind under den Tjeneste, hvortil den øvrige tjenstgjørende Styrke anvendes, saa reducerer Forskjellen sig til 1730 Mand, og regner man endvidere, at der foruden den Styrke, der blev holdt i de tre nævnte Fredsaar, dengang var et stort Antal Kronarbejdere, og at, som jeg nylig anførte, en Deel af den Tjeneste, som nu forrettes af Trainkudste, blev besørget paa anden Maade, saa troer jeg ikke, jeg feiler, naar jeg siger, at Differentien imellem den Styrke, der nu haves, og den, man havde under den byde Fred, omtrent kun vil udgjøre en 1200 Mand. Nu vil jeg dog spørge enhver Sagkyndig, om ikke Forholdene her i Landet nu ere aldeles forskjellige fra dem, der fandt Sted fra 1837—39, og om der ikke kan være grundet Anledning til at holde en større Styrke end dengang. Jeg troer altsaa, at man vil finde, at den Styrke, der nu holdes, er forholdsvis meget lav. Den har i selve Kongeriget aldrig nogenstunde været lavere end den nu er; i Hertugdømmerne er den høiere nu, end den var i hine Aar, men Forholdene gjøre det aldeles nødvendigt at have en saadan Styrke, thi enten skal man ingen Tropper holde der, eller ogsaa skal man holde en saadan Styrke, at man nogenlunde kan være beredt paa de kommende Begivenheder, og Regjeringen kan ikke paatage sig det Ansvar, der vilde følge af at formindste Styrken i Hertugdømmerne. Disse to Forslag om at formindste Trainkudsternes Styrke i en saadan Grad og at foreskrive